

44 - 286β

1720. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου καὶ Προεστῶν Σύρου, ἀπὸ 7 Ἰουλίου, ἐν 110β, σ. 346 - 347, ἀναγνωρίζουσα δανειστὴν ὡς καταστάντα κύριον ἀκινήτου, κατεχομένου παρὰ τούτου πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεώς του, μετὰ γενομένην διακήρυξιν («εἰς τὸ τελάλι») τῆς πωλήσεως «νὰ γυρέψη τὴν προτιμή του» ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ ἡμερῶν.

45 - 294α

1721. Γραπτὴ διατύπωσις ἐθίμου ἐν Μήλῳ, ἀπὸ 22 Ἰουλίου, ἐπὶ θέματος τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικῆς διαδοχῆς, ἐν 233α.

«Ἐπειδὴ καὶ παλαιὰ τάξις ἐξ ἀρχῆς καὶ εἰς τὸ παρὸν στέκει καὶ ὅλοι ἐπακολούθως ἔττι πολιτεύονται ὅσοι εἰς τὸ παρὸν νησιῖ κάτοικοι ραγιάδες εὐρίσκονται, οἱ γενομένη καμμιὰ ὑπανδρία καὶ συνοικέσιον δίδεται καὶ εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀνδρός κατὰ τὸ εἶναι ὑποστατικά, πατρικὰ καὶ μητρικὰ ἢ ἐπίκτητα ἀπ' αὐτῶν. Ὅμοίως καὶ εἰς τὴν γυναῖκα τὰ ὅποια σὰν ἀνδρόγυνον χαίρονται, κυβερνοῦνται καὶ ζωοθρέφονται. Ἐπειτα κάνοντες παιδιὰ, δίδουν τοῦ καθενὸς παιδίου τὴν προαιρετικὴν κληρονομίαν ἢ προῖκα, τὰ ὅποια παιδιὰ ὄντας ἐνὸς πατρὸς καὶ μιᾶς μητρός, ἂν τύχη καθενὸς θάνατος, τὸ κληρονομοῦν τὰ ἄλλα παιδιὰ ὥσάν κληρονόμοι τοῦ πατρὸς καὶ μητρός. Μὰ ἂν τύχη θάνατος τῆς γυναικὸς καὶ ζῇ ὁ ἄνδρας, κληρονομοῦν τὰ παιδιὰ τῆς μητρός τους τὸ πρᾶγμα. Μὰ ἂν τὰ παιδιὰ ἀποθάνουν, δὲν κληρονομᾷ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὁ πατέρας τους, ἀλλὰ οἱ πλέον σιμοὶ συγγενεῖς τῆς ἀπεθαμένης μητρός, ὡς πρᾶγμα ὁποῦ ἀπὸ τὸ γένος τους κατάγεται ὁμοίως ἂν τύχη θάνατος τοῦ πατρὸς τὰ παιδιὰ ζοῦν κληρονομοῦν τὸ πατρικὸν τους πρᾶγμα, μὰ ἂν τὰ παιδιὰ ἀποθάνουν καὶ ζῇ ἡ μητέρα τους δὲν τὰ κληρονομᾷ, ἀλλὰ οἱ πλέον σιμοὶ συγγενεῖς τοῦ πατρὸς. Πλὴν ἂν τὰ παιδιὰ εἶναι ἡλικίας καὶ θέλουν νὰ κάμουν διαθήκην ὅπου θελήσουν νὰ ἀφήσουν τὸ πρᾶγμα τους εἶναι καλὰ δοσμένον. Μὰ ἂν τύχη καὶ ἓνας ἄνδρας πάσῃ πρώτῃν γυναῖκα καὶ μ' αὐτὴν κάμῃ παιδιὰ καὶ αὕτῃ ἀπεθάνῃ καὶ ζοῦν τὰ παιδιὰ, ἔπειτα δευτεροῦπανδρευθῇ καὶ μὲ τὴν δεύτερην γυναῖκα κάμῃ παιδιὰ καὶ τύχη θάνατος τῶν πρώτων παιδίων καὶ δὲν κάμουν διαθήκην, τὸ πρᾶγμα τὸ μητρικὸν τους ὑπάγει εἰς τοὺς πλέον σιμοὺς ἐδικοὺς τῆς μητρός τους, καὶ ἂν ἔχουν καὶ πρᾶγμα πατρικὸν αὐτὸ μόνον κληρονομοῦν ἢ ἂν ζῇ ὁ πατέρας τους, ἢ ἂν εἶναι ἀπεθαμένος τὰ παιδιὰ του. Ἐτούτῃ ἢ κοινῇ καὶ παλαιὰ προπατορικὴ συνήθεια ἐφυλάχθη καὶ φυλάσσεται, εἰς ὅσα συμβεβηκότα ἐστάθησαν εἰς ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους, ὅθεν συντρέχομεν ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι μετὰ μεγάλης δεήσεως εἰς ὅποιον ἐκλαμπρότατον